

Minden egyes gyógyítás lenyugózó, akkor is, ha Jézus teszi, akkor is, ha az orvos. Most, télen, amikor amúgyis több a betegség, ha kilábalunk belőle, úgy érezzük, hogy újrakezdhetünk. A betegség lehatárol, kevesebbet tehetünk: a gyógyulás viszont az életet adja. Márk evangéliumának mintegy fordulópontja ez: eddig Jézus fellépett a zsinagógában, gyógyított barátainál, Péter házában, hozzák hozzá a betegeket is, most viszont egy beteggel találkozik, valakivel, akinek nincs senkije.

Figyeljük meg, Jézus leprást gyógyít. Ez egy bakteriális eredetű betegség, ami a bor és az idegek lassú, de biztos pusztulásával és végül halállal járt. Visszataszító, büdös, és mivel nagyon fertőző, az ókorban egyetlen módot ismertek a védekezésre: a leprás kitaszítását. Senki, de senki nem akart rajtuk segíteni, mert úgy tartották, hogy ez Isten büntetése. A fájdalom, a reménytelenség élve temette el őket, és sodorta a társadalom periferiájára. Még az állatokat is jobban megturkált maguk körül, de a leprásnak csengővel kellett jeleznie, hogy éppen hol tartózkodik, merre jár, hogy még a találkozást is elkerülhessék vele. Egy ember, akinek semmi jövője nincs, sőt, ha valaki érinti, arra van a törvény szerint ítélve, hogy eztán a sorsában osztozzék.

„Uram, ha akarod, meggyógyíthatsz.” fordult a beteg Jézushoz. Vajon ez a feltételes módon megfogalmazott kérelem bizalmatlanság kifejezése lett volna? Egészen biztosan nem, mert akkor Jézus nem tett volna csodát. Jézus csak ott tett csodát, ahol hitet talált. Itt tehát a hiteles ima példájával találkozunk. Minden imánkat így kellene kezdenünk: „Istenem, ha akarod...”

Érdekes ez a szó, akarat. Ma bálványozzuk. A kor embere isteníti saját akaratát, már a kisgyermek is ezt hajtogatja: „Akajom...” Régen a nevelés helyre tette a túl akaratos nebulót, rászoktatták, hogy nem minden óhaja teljesül. Ma ez az akarat azt jelenti, hogy megvalósítom minden törekvésemet. Minden bunt és rossz szándékot alá lehet ezzel írni. Már több, mint egy évtizede, hogy német nyelvtanfolyamon török csoporttárs az alábbi módon értelmezte népének évszázados hódító hadjáratait: a törökök jöttek, elmondták, hogy mire van szükségük, és ha nem kapták meg, akkor elvették. Ez is egy, talán nem is annyira a múltba vesző értelmezés.

Van egy másik, ami már jóval szimpatikusabb, amikor az ember saját gyengeségeit, határait múlja felül. Láttam egyszer egy videót, volt egy gyerek, aki kéz nélkül született: ma lábbal gitározik. Ő bebizonyította, hogy akaraterővel sokat el lehet érni. Az akaraterője mellé párosult a kemény munka. Nem ment el koldulni. Nem számított az emberek szánalmára. De volt az öccse, aki segített neki mindebben.

És van, amikor feltekintünk, amikor segítséget akarunk. Nem kikövetelünk, hanem saját jövőnket, céljainkat mások kezébe helyezzük. Márk evangélista megjegyzi, Jézus megesett rajta a szíve. A szentírás-magyarázók szerint úgy is le lehetne fordítani, hogy "felindult belsejében", ma talán úgy mondanánk, hogy szinte szervileg nem bírta elviselni mások szenvedését. Jézus nagylelkűsége nem ismert határt. Nem tudott "nem"-et mondani. Nincs olyan helyzet az evangéliumban, ahol elutasított volna valakit, aki kéréssel fordult hozzá. "Akarom, tisztulj meg" - válaszolta rögtön Jézus, elutasítva annak még csak a gondolatát is, mintha esetleg nem akarna segíteni. Kinyújtotta a kezét és ezzel meggyógyította a szerencsétlent. Leprást érintett - Jézusnak ez a tette megdöbbenetette a jelenlévőket. Az emberek menekültek a leprásoktól, undorodva fordultak el a rothadt bor láttán: Isten azonban mindig felülmúlja a mi logikánkat.

Talán nem véletlen, hogy ez az evangéliumi szakasz épp most, a betegek világnapját követően került felolvasásra. Ez a nap arra int minket, hogy sokan vannak körülöttünk, akik küzdenek, szenvednek, akik kórházban vannak. De még többen, akiket saját sorsuk zár testük - lelkük börtönébe. Jézus megérinti őket is, minket is: talál időt ránk. Erre van nekünk is szükségünk, Jézus szavára, érintésére! De az első lépést nekem kell megtenni, nekem kell kimondani, hogy Uram, ha akarod.....De utána, Jézus érintése után, meggyógyulok.